

NÀY TA SAI THIÊN SỨ ĐI TRƯỚC CON ĐỂ GÌN GIỮ CON!

Chị Maria Antonia - tục danh **Cecilia Cony** - người Ba-Tây, Nữ Tu Phan-Sinh Bác Ái và Đền Tạ. Chị chào đời ngày 4-4-1900 và qua đời ngày 24-4-1939 trong hương thơm thánh thiện. Trước đó, vì nhận ra các nhân đức anh hùng của Chị nên các Bề Trên ra lệnh cho Chị viết Hồi Ký về cuộc đời Chị. Xin trích phần Chị kể lại lòng yêu mến Đức Chúa GIÊSU và tin tưởng nơi Thánh Thiên Thần Bản Mệnh.

Con luôn luôn theo học lớp giáo lý do nữ tu Irène dạy. Ngày qua ngày, con cảm thấy lớn lên trong con niềm ao ước được rước Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể vào lòng. Cùng lúc, con gớm ghét tội lỗi, vì tội xúc phạm và làm buồn lòng THIÊN CHÚA Nhân Lành.

Kể từ đó, cứ mỗi buổi sáng thức dậy, con bắt đầu cầu xin ngay với Thánh Thiên Thần Hộ Thủ con rằng:

- Lạy Thánh Thiên Thần Bản Mệnh dấu ái con, xin hộ phù con trong ngày hôm nay, hầu con không làm điều gì mất lòng Chúa. Amen.

Lời kinh trên do chính con đặt ra và đọc suốt trong cuộc đời con, kể từ khi nữ tu Irène kể cho chúng con nghe chuyện Đức Chúa GIÊSU phải chết như thế nào vì tội lỗi của tất cả mọi người. Con nhớ rõ vào dịp ấy, 2 tư tưởng sau đây ghi khắc trong con:

- *Mỗi tội người ta phạm là một cái gai nhọn đâm thủng trán Đức Chúa GIÊSU*

- *Nếu người ta phạm một tội ngay sau khi rước Đức Chúa GIÊSU, tức là người ta trục xuất Chúa cách phũ phàng ra khỏi lòng mình và để chỗ cho quỷ dữ thay vào.*

Không biết bao nhiêu lần con đã sẵn sàng lấy gai nhọn đâm thủng trán Chúa. May mắn thay Thánh Thiên Thần Bản Mệnh con luôn kịp thời chặn đứng con. Chính vì lý do ấy nảy sinh trong tâm hồn con niềm tin tưởng vừa dịu dàng vừa vững chắc nơi sự trợ giúp của Thánh Thiên Thần Bản Mệnh.

Vào một buổi sáng, con theo các chị lớn cùng với mấy nhỏ bạn và chị giúp việc đi dạo chơi nơi vườn cây ăn trái. Chị giúp việc Acacia giữ tiền mua trái cây, còn chúng con, mang theo giỏ để đựng trái cây.

Chúng con đến vườn một người đàn ông đang mang cái cuốc trên vai. Ông bỏ cuốc xuống và vừa hái trái cây vừa trò chuyện với các chị lớn. Thế là mấy nhỏ bạn con tha hồ hái đủ thứ trái: nào là đào, nào là mận và bỏ đầy giỏ. Riêng cái giỏ nhỏ bé của con vẫn còn trống trơn. Khi vừa nhận ra mấy nhỏ bạn hái trái ngon lành, con cũng cùng lúc trông thấy đằng sau lưng con một cây đào với các cành cây trĩu nặng trái, sà thấp sát mặt đất.

Con tự nhủ:

- *Sao mình lại không hái mấy trái này?*

Nghĩ xong, con liền giơ tay hái. Vừa khi mấy ngón tay con chạm đến vỏ trái đào lằng nhằng, con liền nghe lời nhắc nhở nhẹ nhàng êm ái của Thánh Thiên Thần Bản Mệnh con. Cánh tay con giơ lên bị giữ lại và bị bắt buộc phải hạ xuống bởi một bàn tay vô hình. Con cảm nhận rõ ràng cái động chạm của bàn tay này, y như có một người đang đứng bên cạnh con. Con cũng nghe rõ ràng tiếng nói của Thánh Thiên Thần Bản Mệnh con, y như con nghe tiếng nói của các chị con vậy.

Con liền hối hận ngay về cái tội xấu xa mà con suýt phạm ấy và con cảm thấy đau đớn vì Đức Chúa GIÊSU Nhân Lành, nơi vầng trán Chúa con suýt đâm thủng thêm một cái gai nhọn.

Tối đến, lúc về nhà, con khóc lóc cay đắng và con xin lỗi cùng Đức Chúa GIÊSU, Đức Mẹ MARIA và Thánh Thiên Thần Bản Mệnh con.

... "Này Ta sai thiên sứ đi trước ngươi, để gìn giữ ngươi khi đi đường và đưa ngươi vào nơi Ta

đã dọn sẵn. Trước mặt thiên sứ, người hãy ý tứ và nghe lời người. Đừng làm cho thiên sứ phải chịu cay đắng, người sẽ không tha lỗi cho các người, vì danh Ta ngự trong người. Nếu thực sự người nghe lời thiên sứ, nếu người làm mọi điều Ta nói, Ta sẽ trở thành kẻ thù của kẻ thù người, đối phương của đối phương người. Thiên sứ của Ta sẽ đi trước mặt người và dẫn người vào xứ người Êmôri, Khết, Pơrítđi, Canaan, Khivi, Giơvút và Ta sẽ tiêu diệt chúng. Người không được phủ phục trước các thần của chúng, cũng đừng phụng thờ các thần ấy. Người không được làm theo các việc chúng làm, nhưng phải phá hủy thần của chúng và đập vỡ các trụ đá của chúng. Các người phải thờ phượng THIÊN CHÚA các người. Người sẽ chúc phúc cho bánh người ăn, cho nước người uống. Ta sẽ đẩy bệnh tật xa người. Trong xứ của người, sẽ không có phụ nữ sẩy thai hay son sẻ. Ta sẽ cho người sống đầy đủ số năm tháng ngày giờ dành cho người” (Sách Xuất Hành 23,20-26).

(Cecilia Cony, “Je Dois Raconter Ma Vie”, Éditions Téqui, 1988, trang 32-34)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt